Nadal: 29 de Desembre

Text de l'Evangeli (*Lc* 2,22-35): I després de complir-se els dies de la purificació d'ells, segons la Llei de Moisès, el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor (...).

I heus aquí que hi havia a Jerusalem un home, de nom Simeó; i aquest era un home just i pietós, que esperava la consolació d'Israel. I l'Esperit Sant era amb ell. I havia rebut resposta de l'Esperit Sant que no veuria la mort si abans no veia el Crist del Senyor. I vingué per l'Esperit al temple. I quan els seus pares portaven l'infant Jesús (...), ell el prengué en els seus braços i beneí Déu, i digué: «Ara deixa anar el teu servent, Senyor, segons la teva paraula, en pau; perquè els meus ulls han vist la teva salvació (...)». I els beneí Simeó, i digué a Maria, la seva mare: «Vet aquí que aquest està posat per a ruïna i aixecament de molts a Israel, i com a senyal que serà contradit -i a tu mateixa una espasa et travessarà l'ànima- (...)».

Jesucrist, "misteri de redempció"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vatició)

Avui l'Evangeli ens mostra Maria en l'acte d'oferir incondicionalment el seu Fill al Temple. Allí compareix Simeó com portador d'una antiga esperança, i l'Esperit del Senyor parla al seu cor. Per això, podem contemplar Aquell a qui molts profetes i reis havien desitjar veure: el Crist, llum que il·lumina les nacions.

Simeó reconeix en aquell Infant el Salvador, però intueix —gràcies a l'Esperit— que al voltant d'Ell girarà el destí de la humanitat, i que haurà de patir molt a causa dels qui el rebutjaran; proclama la seva identitat i missió com a Messies amb les paraules que formen un dels himnes de l'Església naixent: el "Nunc dimittis" ("Ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau"). Bo i havent "tocat" la salvació, l'entusiasme és tan gran, que per a Simeó viure i morir són el mateix.

—La primera persona que s'associa al Crist en el camí de la fe provada i del dolor compartit és la seva mare, Santa Maria.